

Bilag 10.

HÅNDVÆRKSRADET

Den 21. marts 1971.

Til det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om priser og avancer skal Håndværksrådet herved meddele, at rådet er af den opfattelse, at regeringen med dette lovforslag har forladt sit tidligere afgivne løfte om at føre en rimeligt afbalanceret indkomstpolitik. Desuden mener rådet, at det er konstateret ved de tidligere prislove, at det kun er over for mindre virksomheder, at det er muligt at gennemføre kontrolforanstaltninger. Udover den mundtlige redegørelse for udvalget ønsker rådet især at gøre opmærksom på følgende urimelige enkeltheder i det fremsatte forslag:

1) De mindre erhvervsdrivende har under de to sidste prisstoplove både relativt og absolut haft indkomstmæssig tilbagegang. Dette er sket i en periode, hvor den øvrige befolkning har haft endog stærk indkomstmæssig fremgang. Rådet finder det derfor nødvendigt, at det i loven eller bemærkningerne tilkendes gives, at virksomhedsindehaverne skal gives mulighed for at få deres rimelige andel af samfundets indkomstudvikling.

2) Håndværksrådet beklager, at det ikke i forslagets § 7 er præciseret, hvilke retningslinier monopoltilsynet skal følge i sin administration af den kommende lovgivning. De to retningslinier, som nævnes i § 7, er så løst og generelt formuleret, at der ikke i disse vil være megen vejledning for monopoltilsynets embedsmænd ved den nærmere udformning af reglerne med hensyn til tjenesteydelserne. For varesalgets vedkommende findes der i det mindste opregningen i § 5, stk. 1.

Det er rådets erfaring, at monopoltilsynet, således som det tidligere har været tilfældet ved dets administration af meget

bredt formulerede love, administrativt vil fastsætte en lang række detaljerede regler for området. Denne regelfastsættelse mener rådet imidlertid bør ske på grundlag af loven og dens bemærkninger, og noget sådant er næppe muligt på det nuværende bredt formulerede grundlag.

3) Som forslaget og bemærkningerne er formuleret, er det ikke klart, om erhvervslivet, hverken for varers eller tjenesteydelsers vedkommende, vil få dækning for de dispensationer fra prisstoploven af 20. maj 1970, der blev givet efter overenskomststigningerne pr. 1. september 1970. Rådet finder det vigtigt, at denne allerede givne dispensation udtrykkelig nævnes i loven eller bemærkningerne, da en lang række virksomheder på grund af prisstopets tekniske udformning ikke nåede at få indregnet merudgifterne inden stopdatoen den 22. september 1970. Forslagets § 5 stk. 2 tager ifølge bemærkningerne ikke sigte på denne dispensation.

4) Håndværksrådet protesterer mod bestemmelsen i § 6, hvorefter monopoltilsynet, uden endog at afvente udtalelser fra erhvervslivets organisationer, får hjemmel til at iværksætte prisstop i et halvt år. Først ved forlængede indgreb får organisationerne denne ret.

5) Rådet finder, at den ændrede formulering af bevisbyrdereglen i § 11 er et fremskridt i forhold til forslagets oprindelige formulering. Den reviderede formulering er dog ikke tilstrækkelig klar, idet ordet „prisfastsættelse“ efter rådets mening kan forstås således, at en erhvervsdrivende helt tilbage til de første prisindgreb i november 1967 skal påføres denne forøgede bevisbyrde.